

Incidentie en risicofactoren van de bipolaire stoornis in de algemene bevolking

Waarom dit onderzoek? De epidemiologische literatuur over de bipolaire stoornis omvat hoofdzakelijk onderzoek naar de prevalentie. Voor het identificeren van risicofactoren bij een chronische aandoening zoals de bipolaire stoornis is informatie over de incidentie waardevoller. Studies naar de incidentie van de bipolaire stoornis zijn echter schaars en worden vanwege de lage incidentie in de algemene bevolking meestal uitgevoerd in de tweede lijn. Veranderingen in de diagnostische criteria en wijzigingen in het opnamebeleid hebben geleid tot sterk wisselende incidentiecijfers. Onderzoek in de algemene populatie verschaft ons nauwkeuriger incidentiecijfers dan in de tweede lijn en biedt een betere mogelijkheid om risicofactoren te identificeren.

Onderzoeksvraag Wat is de incidentie van de bipolaire I- en II-stoornis in de algemene populatie en wat is haar relatie met sociodemografische kenmerken?

Hoe is dit onderzocht? Er werd een cohortonderzoek (1996-2007) uitgevoerd in een onderzoeksdatabase van longitudinale elektronische huisartsendossiers bij 800.000 patiënten uit Nederland (Integrated Primary Care Information (IPCI)-database). Nieuwe gevallen van bipolaire stoornis (eerste manische of hypomane episode) werden geïdentificeerd en geclassificeerd door systematische beoordeling van de medische dossiers. Leeftijds- en geslachtsspecifieke incidentiecijfers werden berekend per kalenderjaar, urbanisatiegraad en graad van sociaaleconomische ontwikkeling.

LITERATUUR

Kroon JS, Wohlfartha TD, Dieleman J, Sutherland AL, Storosum JG, Denys D, de Haan L, Sturkenboom MCJM. Incidence rates and risk factors of bipolar disorder in the general population: a population-based cohort study. *Bipolar Disord* 2013; 15: 306-13.

AUTEUR

JOJANNEKE KROON
DAMIAAN DENYS
ddenys@gmail.com

Belangrijkste resultaten Er werden twee pieken in ontstaansleeftijd gevonden: één op jongvolwassen leeftijd (15-24 jaar), voornamelijk gevormd door patiënten met een bipolaire I-stoornis, en één op middelbare leeftijd (45-54 jaar). Er werd geen samenhang gevonden tussen het ontstaan van de bipolaire stoornis en geslacht, urbanisatiegraad, geboortejaar of -maand, hoewel de incidentie van de bipolaire stoornis hoger was in achterstandswijken.

Consequenties voor de praktijk De bipolaire stoornis is een chronische stoornis met een grote impact op de persoon en aanzienlijke sociaaleconomische gevolgen voor de gemeenschap. Het identificeren van risicofactoren kan een belangrijke rol spelen in de vroege detectie en de preventie, en daardoor ook bijdragen aan de verlichting van ziektelast en maatschappelijke kosten.